

NAŠ GLAZBENI ŽIVOT

Prvi međunarodni susret glazbenih akademija u Rovinju

U nizu raznih akcija koje Radio-televizija—Zagreb pokreće u svrhu promicanja glazbene kulture sasvim izuzetno i do sada jedinstveno mjesto zauzima »Rovinj 71« — međunarodni susret glazbenih akademija i konzervatorija koji je održan od 29. do 31. listopada ove godine u rovinjskom hotelu »Eden«. Sastanak je koncipiran u dva dijela: simpozij pod naslovom »Glazbeni odgoj danas«, na kojemu su prominentni predavači i glazbeni pedagozi iznijeli nekoliko referata i o njima povelj diskusiju, te dva koncerta mladih umjetnika koje su akademije poslale kao svoje predstavnik pod mottom »predstavljamo mlade umjetnike«.

Najvredniji i najuspješniji dio rovinjskog sastanka bila su dva koncerta mladih umjetnika koji su svojim talentom, ozbiljnim pristupom i zamjernim nivoom oduševili prisutnu publiku, a preko brojnih emisija na Radiju i na Televiziji imala je i najšira publika priliku da upozna njihova dostignuća. Jugoslavenske akademije predstavili su Branko Knežić — hornist iz Zagreba, Maja Telban — flautistica iz Ljubljane i Vladimir Žikić — klarinetist iz Beograda; sve troje mladih glazbenika potvrdilo je i u Rovinju svoje visoke plasmane na VII. jugoslavenskom natjecanju mladih umjetnika koje je održano od 11. do 17. listopada u Zagrebu. Pariški konzervatorij izvrsno je reprezentirala vrlo talentirana violinistica Sylvie Gazeau koju možemo smatrati gotovim estradnim umjetnikom. Sa rimskog konzervatorija Santa Cecilia predstavila se sopranistica Mariella Devia pokazavši lijep glas te lakoću u kulturu pjevanja. Beč je poslao dva predstavnika: klarinetistu Aloisa Brandhofera i volinistu Ernsta Kovacica od kojih je osobito ovaj posljednji ostvario snažan dojam. Iz Bruxellesa nastupila je 16-godišnja Véronique Bogerts i pokazala veliku sigurnost i koncentrirano muziciranje premda je tek na početku studija na konzervatoriju. Posljednji je nastupio violončelist Valter Dešpalj, nekadašnji zagrebački đak koji je diplomirao na čuvenoj Julliard School u New-Yorku, a sada je na usavršavanju na moskovskom konzervatoriju; njemu je publika s pravom priredila prave ovacije jer je pokazao da je zreli umjetnik od formata. Zagrebački pijanist Branko Sepčić, Zdravko Dušak i Mira Flis, koji su na klaviru pratili mlade umjetnike, obavili su svoj posao na visokom profesionalnom nivou. Osobito je Mira Flis znala iz oporog japanskog klavira »Yamaha« izvući mekan i

kultiviran ton i tako se prilagoditi solističkim dionicama.

Na simpoziju koji se održavao u prijepodnevnom i poslijepodnevnom satima pročitani su slijedeći referati:

Milo Cipra iz Zagreba: Preporuka za jednu suvremenu primjenu glazbe u socijalnoj pedagogiji;

Eberhard Würzl iz Beča: O stalnoj krizi glazbenog odgoja na opće-obrazovnim školama;

Max Vandermaesbrugge iz Bruxellesa: Vidovi glazbe u Belgiji (amatersko i profesionalno školovanje mladih glazbenika);

Pierre Revel iz Pariza: Glazbeni odgoj u Francuskoj;

Laszlo Dobszay iz Budimpešte: Glazbena analiza u pedagogiji;

Pavel Šivic (čitao Danijel Škerl) iz Ljubljane: Glazbeni odgoj nastavnika glazbe za srednje obrazovne škole;

Fernando Lunghi iz Rima: Za novu didaktičnost u glazbenim disciplinama.

Većina referata obrađivala je pitanje koliko je danas glazba element općeg odgoja i kakvo je nježno značenje u formiranju mladog čovjeka. I u referatima i u diskusijama konstatirano je da glazba nije dovoljno zastupljena u opće-obrazovnim školama. Neki referati prikazali su rad na odgoju profesionalnih muzičara u svojim sredinama, dok su diskutanti iz Zagreba sa žaljenjem konstatirali da u našoj republici nema organizirane i kontinuirane brige oko glazbenog školstva. U diskusiji sudjelovali su mnogi profesori akademija i konzervatorija, direktori muzičkih škola te novinari i kritičari. Bilo bi vrlo interesantno kada bi sav materijal sa simpozija tj. i referati i diskusije bio objavljen u posebnoj knjizi, a posebno bi bilo za pozdraviti kada bi snimke s oba koncerta bile prezentirane javnosti na jednoj gramafonskoj ploči.

Susret u Rovinju uspio je iznad očekivanja, osobito ako se uzme u obzir relativno kratko vrijeme koje je stajalo na raspolaganje organizatorima; glavna zasluga za to ide direktoru prof. Vojku Kišu. Zelja je organizatora da ovi susreti postanu tradicionalni te da se svake godine obogate novim iskustvima. Za susrete u Rovinju trebali bi se zainteresirati menadžeri, koncertne poslovnice, producenti gramofonskih ploča, radiostanice — dakle oni koji su dužni mlade umjetnike potpomoći u njihovom razvoju i plasmanu, a zatim i oni čija je dužnost da vode brigu o prosvjeti, o odgoju mladeži i o glazbenom školstvu. Budu li se rovinjski susreti razvijali u

tom pravcu, mogao bi se njihov utjecaj povoljno odraziti na glazbeni odgoj i glazbenu naobrazbu kako u Hrvatskoj tako i u ostalim jugoslavenskim republikama, a vjerojatno bi bilo odjeka i u inozemstvu.

Milan Nagy, izv. prof.
Muzička akademija Zagreb

Otvorenje Jugoslavenske muzičke tribine

Ovogodišnju Jugoslavensku muzičku tribinu u Opatiji svečano je otvorila 3. studenog Zagrebačka filharmonija, pod ravnanjem Mladena Bašića, dok su kao solisti nastupili Stanko Selak — truba, Franjo Petrušanec — bas, Vlado Požar — violončelo, a također je sudjelovao i Zbor Radio-televizije Zagreb.

Tri stavka iz »Dia...« Natka Devčića, zapravo su izvadak iz skladbe koja u jezičnoj grupaciji označuju pojmove: diatonika, dijalog, dijagonalna, dijometar, završujući s petim dijelom Diabolas, što prema tumačenju autora »ne samo da u odnosnim stavcima nalaze svoju određenu glazbenu transpoziciju, nego omogućuju i konkretnu polaznu koreografsku platformu, a naziv petog dijela... dopušta maksimalnu raznolikost koreografske zamisli«. U tom smislu kroz izabranu tri stavka osjetilo se traženje zvuka pri čemu se na nov način iskorišćuju poznati instrumentalni efekti koji rastu u gradaciji i zvukovnoj gustoći uklapajući u posljednjem stavku i magnetofonsku vrpcu s transformiranim zvukovima raznih udaraljka, pa čak i šum vode. Ta zvukovna neobičnost imala je svoj uspon koji je stvarao izražajnu napetost iako u varietnostima oblika, a upravo posljednji stavak bio je i najzanimljiviji. »Figurazioni con tromba« Igora Kuljerića bilo je više atraktivno zahvaljujući izvrsnom trubaču Stanku Selaku, koji je nizom raznih truba i sordina prikazao više raznovrsne mogućnosti postignute vrlo srodnim glazbalima što djeluje svojom dosjetljivošću, nego djelo koje bi oduševljavalo cjelovitošću svoga izraza. Međutim, »Snatrenja« Ivana Brkanovića kao kantata za bas, zbor i orkestar na pjesme Tina Ujevića u različitosti ugođaja bili su ipak jedinstvena cjelina osnovana na užoj vezi s tradicijom. Tom prilikom se istakao Franjo Petrušanec uz zbor, koji je, možda zbog svog položaja u odnosu na orkestar, bio mjestimično zagašen, a dikcija je bila jasnija tek tamo gdje orkestracija nije bila gusta.